

Den stulna tavlan!

Författare	Julia	Saxon
Illustratör	Julia	Saxon

KAPITEL 1

Petra är 12 år. Hon är väldigt modig och snäll. Hon har ljust brunt hår och blå ögon. Petra är smart också. Ella som är Petras kusin har mörk brunt hår och blå ögon. Hon är också modig men inte lika modig som Petra. Ella har en hund som heter Tild, Tild har en brun och len päls och bruna ögon. Ella ska komma och hälsa på hos Petras och hennes familjs bondgård. Petra har också en lillebror som heter Anton, han är åtta år. Han vill nästan alltid vara med när Ella kommer på besök.

- Hur länge kommer Ella vara här? sa Petra.
- En vecka, sa Petras mamma Lotta.
- Lotta kan du göra i ordning lite lunch? sa Petras pappa Jonas.

- Ja jag ska, sa Lotta.

Snart satt hela familjen och åt lunch runt det lilla runda bordet.

- Mums... vad gott gott mamma, sa Anton.

- Tack! Köttbullarna är hemmagjorda. Det var därför det tog extra lång tid, sa Lotta.

- Mamma kolla nu kommer Ella! sa Petra.

De såg en röd bil, ganska så smutsig var den. Alla gick ner till den röda bilen.

- Hej Ella! sa Petra.

- Hej. Jag är helt utsvulten, sa Ella.

- Kom vi äter lunch nu. Du kan få lite mat om du vill, sa Lotta.

- Ja tack, sa Ella.

De gick till det lilla runda bordet. Lotta hämtade en tallrik till

Ella och höllde upp lite mat.

- Tack, sa Ella.

- Gick bilresan bra? undrade Jonas.

- Ja den gick bra, sa Ella

Efter lunchen visade Petra var Ella skulle sova. Tild var väldigt uppspelt.

- Tild gå och lek med Anton istället, sa Ella.

KAPITEL 2

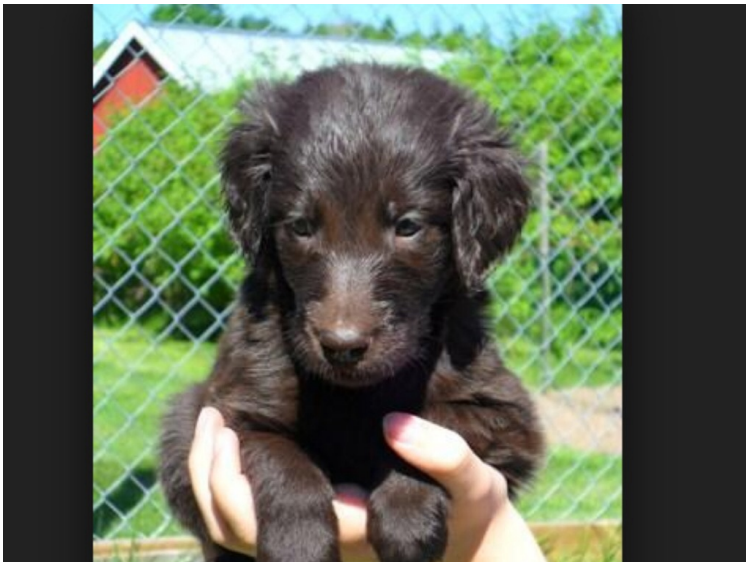
Tild gick kvickt till Anton. Ella och Petra spelade finns i sjön enda tills det var dags för middag.

- Nu är det middag, ropade Lotta.

- Okej, vi kommer, sa Petra.

Efter middagen gick Petra, Anton och Ella för att lägga sig. Lotta plockade iordning efter middagen och Jonas gick till sitt arbetsrum.

TILD

Jonas rusade ut ur sitt arbetsrum.

- Tavlan är borta! Tänk om den är stulen! sa han.

Alla gick ner till arbetsrummet.

- Fönstret är öppet, sa Ella

- Var det du som öppnade det? frågade Petra.

- Nej, det var inte jag som öppnade fönstret, sa Jonas.

- Men vem skulle vilja ha tavlan? undrade Petra.

- Barn gå och lägg er, jag och Jonas reder ut det här, sa Lotta.

Ella, Petra och Anton gick och la sig.

När Petra vaknade var klockan halv nio. Hon klädde på sig och gick ner till köket. Där satt Lotta och Jonas.

Petra såg Tild rusandes mot henne.

- Aaaaaa...skrek Petra. Och duns puttade Tild ner Petra på golvet.

- Åh Tild måste du putta om kull mig sådär, sa Petra.

Ella kom ner rusande.

- Gick det bra? frågade Ella.

- Ja, sa Petra.

Petra och Ella satte sig vid bordet.

- Har ni ringt polisen? frågade Ella.

- Ja, men dom säger att dom inte kommer att hjälpa oss, sa Jonas.

- Va, varför sa dom så? sa Petra.

- Jag vet inte, sa Jonas.

Ella viskade någonting i Petras öra:

- Vi ska lösa det här mysteriummet.

Petra nickade.

- Vem har målat tavlan? frågade Petra.

- Cezanne, sa Jonas.

- Kom Ella, vi går upp till mitt rum, sa Petra.

Dom två flickorna gick upp till Petras rum.

- Vem kan ha tagit tavlan, undrade Ella.

- Cecane är ju död, sa Petra.

- Vi smyger ner till arbetsrummet i natt, sa Petra.

- Men varför skulle tjuven komma tillbaka? frågade Ella.

- För vi har en till tavla som Cezanne har målat, sa Petra.

När natten kom gick dom två flickorna ner till arbetsrummet. Dom gömde sig bakom soffan, där skulle man kunna kika ut om tjuven skulle komma. Dom såg en svart skugga som klättrade in genom fönstret.

- Nu kommer tjuven, viskade Petra.
 - När han har klättrat ut genom fönstret smyger vi oss efter, viskade Ella.
- Efter fem minuter klättrade mannen ut med tavlan genom fönstret, och dom två flickorna smög sig försiktigt till hallen. Dom gick ut genom dörren och följde efter den svarta skuggan. Tillslut kom dom fram till ett hus. Mannen gick in i huset. Efter en liten stund kom han ut igen.
- Vi går in och kollar, sa Petra.
- Dom gick in i huset.
- Där är tavlorna, sa Ella.
 - Han glömde sina nycklar, sa Petra.

- Det betyder att han kommer att komma tillbaka, sa Ella.
- Dom hörde några fot steg som närmade sig.
- Var ska vi gömma oss? viskade Ella.
 - Bakom soffan, viskade Petra.
- Dom kröp ihop bakom soffan. När mannen hade gått kröp dom ut från sitt gömställe.
- Kom, vi går hem innan mamma och pappa märker något, sa Petra.
- Dom gick hem och la sig för att sova.

KAPITEL 3

När morgonen kom gick Petra ner till frukosten. Hon tänkte inte berätta något för Lotta och Jonas. Efter en liten stund kom Ella. När Anton kom ner satte han sig och tog en smörgås.

- Mamma får jag och Ella ta en liten promenad efter frukost? frågade Petra.
- Ja det är klart bara ni kommer hem till lunch, sa Lotta.
- Tack, sa Petra.
- Får jag följa med, sa Anton.
- Nej, sa Petra.

- Varför får inte Anton följa med? sa Lotta.
- För han stör bara. sa Petra.
- Okej, ni slipper Anton då da, sa Lotta.

När dom två flickorna var klara med frukosten gick dom till hallen och satte på skorna och en jacka var. När dom var framme vid huset såg dom in genom fönstret. Där stod mannen.

Dom duckade snabbt för att han inte skulle se dem.

Dom såg honom gå ut genom rummet.

- Vad ska vi göra? viskade Ella.
- Vi väntar tills mannen går ut ur huset. Vi ska då ta oss in och göra en fälla på följande sett... viskade Petra.

När mannen äntligen gick smög sig Petra och Ella in i huset. Dom hade planerat klart om fällan.

- Jag springer och hämtar nätet, sa Ella. Hon sprang i full fart för att hämta nätet medan Petra testade om lampan i taket gick att släcka, den funkade att släcka. Hon testade om ficklampan som hon hade tagit med i smyg fungerade, den funkade. Nu kom Ella.

KAPITEL 4

- Nu sätter vi upp nätet, sa Ella.
Dom trädde upp nätet vid dörren och när mannen ska öppna dörren kommer nätet trilla ner på honom, och där efter ska Petra och Ella släcka ljuset i taket och tända ficklampan.

När dörren äntligen öppnades trillade nätet ner på en man, men inte på mannen som tog tavlorna. Dom gick fram till honom.

- Gick det bra? frågade Petra.

- Ja, sa han.

Dom hjälpte honom loss från nätet.

- Var det ni som gjorde det här? undrade mannen.

- Nej, sa Petra hastigt.

- Men varför är ni här? sa han.

- Vi var nyfikna, sa Ella.

- Det var jag också, men jag måste gå hem nu. Ska jag följa er hem? undrade han.

- Nej vi klarar oss bra själva, sa Petra.

När han gick satte Ella och Petra upp nätet igen.

- Vi väntar enda tills mannen som har tagit tavlorna kommer, sa Petra.

KAPITEL 5

- Okej, sa Ella.
- Även om vi måste stanna uppe hela natten?
sa Petra
- Ja, sa Ella.
- Vi gömmer oss bakom soffan, sa Petra.
Dom satte sig bakom soffan. Efter två timmar
somnade Ella. Två timmar där på somnade
Petra.

När Petra vaknade var klockan tio i sex. Hon väckte Ella och kikade fram för att se om tjuven hade kommit.

- Har tjuven kommit? frågade Ella.
- Nej. Men han kommer nog snart, sa Petra.

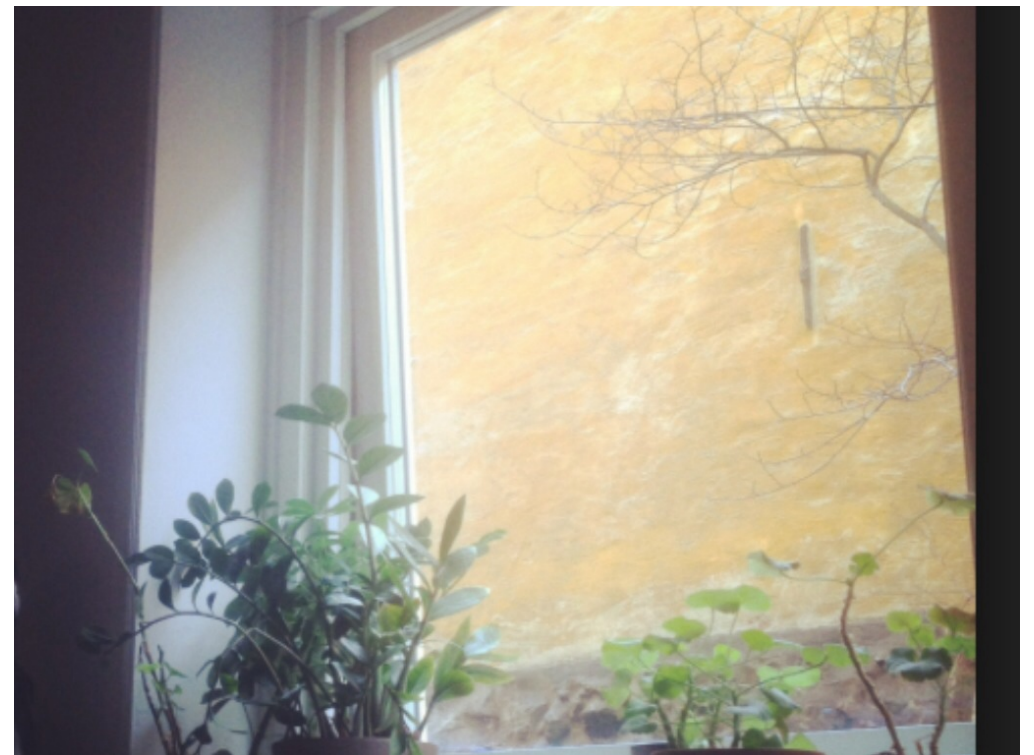
Tiden gick och det började bli dags för lunch.

- Lotta och Jonas är nog väldigt oroliga, sa Ella.

Petra suckade.

- Tänk om tjuven inte kommer, sa Ella.
- Det gör han nog, sa Petra.

Efter en halv timme såg dom mannen som hade tagit tavlorna gående utanför fönstret.

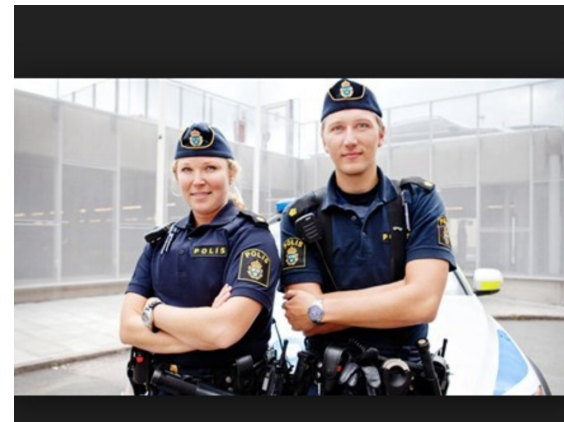

KAPITEL 6

- Var redo att släcka taklampan, viskade Petra.
- Glöm inte att tända ficklampan, viskade Ella. Plötsligt öppnades dörren och mannen klev in i huset och nätet trillade ner på honom. Ella släckte taklampan och Petra tände ficklampan.

- Magister Per! sa Ella häpet. Det är Ella's magister.
 - Varför tog du tavlorna? frågade Petra.
 - Det var dom sista tavlorna som Cezanne har målat. Alla dom andra är upp brända, sa han.
 - Jag springer och säger till Lotta och Jonas, sa Ella.
- Ella sprang iväg och kom strax tillbaka med Lotta och Jonas.
- Jag ringer polisen, sa Jonas.
- Strax kom polisen och hämtade magister Per.

KAPITEL 7

- Kom vi måste skynda oss hem för Ella's taxi kommer alldeles strax, sa Lotta.
Dom skyndade sig hem och där stod taxin.
Alla hälsade förväll till Ella.
Den veckan skulle dom aldrig glömma.

När Ella hade åkt satte hela familjen sig i soffan för att vila efter den dagen.

SLUT

